

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

ad mortem, & reportabis coronam vitæ,
Apoc. 2. v. 10. Dic cum Ecclesia:

Verbum perennat firmiter,
Ingratiis ipsorum,
Est ipse nobis jugiter,
Cum gratia donorum:
Si corpus occidunt,
Et omnia rapiunt,
Omitte tu lætus
Est quæstus his nullus
Regni Dei tu certus.

Rex Navarra sponsæ suæ arrham donabat anulum, pretiosissimo Adamante insignitum, in quò Sol & Luna sculpta erant, his verbis in circumferentia adjectis: Semel, simul, semper.

Christus cœlestis noster sponsus est, qui nobis se desponsavit, Os. 2. v. 19. idè similem amorem & fidem à nobis exigit, ut stipulationem bonæ conscientia, quam cum eo in baptismo semel fecimus, 1. Petr. 3. v. 11. non malitiose violemus, sed firmiter servemus, servientes ei in justitia & sanctitate eoràm ipso, omnibus diebus vitæ nostræ, Luc. 1. v. 75. qui enim perseveraverit usque in finem, hinc salvus erit, Matth. 10. v. 22.

De Secundo.

Sequitur nunc *Medula*, quæ derivatur
1. Ex *Baptismi efficacità*. Non enim ibi mera aqua est, sed aqua verbo Dei inclusa, hæc pars præcipua & essentialis est, quæ aqua sanctificatur, ut sit lavacrum regenerationis & renovationis Spiritus sancti, Tit. 3. v. 5. idè dicit Baptista: Ego baptizo in aqua; medius autem vestrum stetit, quem vos nescitis: ipse est, qui post me venit, qui ante me fuit.

Hæc verba non Judæis modò, sed no-

bis quoque dicta putemus: imprimis verò verbi ministri, qui Johannis munus in Ecclesiâ obeunt, auditores suos ita alloquantur: Ego indignus Ecclesiæ minister puerulos vestros in aqua baptizo: hoc opus quasi humanum spectatis: verum Servator in medio nostrum est, eosque Spiritu sancto baptizat.

Ocellus, ut fit, adspicit,
Effusio liquoris;

Sed Spiritu vim percipit
Christi fides cruoris:

Fluenta sanguinis rubra
Videntur hæc tuente,
Quæ cuncta sanant vulnera,
Accepta de parente,
Et quolibet patrante.

Et porro:

Audite nunc, perpendite,
Baptismus ut vocetur,
Quid Christianus credere
Ut hæresis vitetur:

Adesse vult aquam Deus,
Ast non aquam vult meram,
Vult adsit ut sermo suus
Spirans medelam plenam,
Is hinc agit baptistam.

Hinc baptismi virtus est, ut operetur remissionem peccatorum, liberet à morte & Diabolo, & largiatur salutem æternam omnibus qui id credunt, sicut verba & promissiones Dei sonant. Qui enim crediderit & baptizatus fuerit, salvus erit, qui verò non crediderit, condemnabitur, Marc. 16. v. 16.

Nos semper baptismi fœdus meminimus, hæc enim consolatio nostra in omnibus adversitatibus est, quod nomina nostra in cœlo scripta sunt, Luc. 10. v. 20. quod fit
in

in baptismo, ubi nova nomina accipimus, ut non amplius vocemur filii iræ, Eph. 2. v. 3. sed filii Dei & cohæredes Christi, Rom. 8. v. 16. 17.

Imperator Augustus moriturus, conjugem suam Liviam osculatus est, dicens: Livia nostri conjugii memor vive & vale!

Quod si igitur jucundum est, quod conjuges sibi invicem fidelitatem in conjugio præstant: quare magis nostri officii erit, ut cælesti sponso nostro fidem exhibeamus, semper fœdus reminiscens, quod cum eo in baptismo pepigimus. Non obliviscaris mei Israel, ait ipse, Esa. 44. v. 21. Respondeamus igitur: Si oblitus fuero tui Jesu, oblivioni detur, dextera mea. Adhæreat lingua mea faucibus, Psal. 37. v. 5. 6.

II. *Ex Christi in medio stantis gratiâ.* Stat enim in medio, ut indicet, esse se Mediatorem Dei & hominum, 1. Tim. 2. v. 5.

Propheta V. T. multa de Christo prædixerunt, & Auditoribus suis promiserunt, quod certò venturus sit: sed Johannes eum venisse, & medium inter nos itate confirmat, quem Patriarchæ, Reges & Prophetae anxio desiderio expectarunt.

Nobis adhuc hodie consolationi id est. Licet enim eo modo hodiè nobiscum non sit, quo tùm cum Judæis versabatur: attamen pergit ille ambulare in medio septem candelabrorum aureorum, Apoc. 1. v. 13. Matth. 18. v. 20.

Moses fuit Mediator inter Deum & Israelitas, cum lex in monte Sina promulgaretur, Gal. 3. v. 19. Sic Christus Mediator novi testamenti est, Hebr. 9. v. 15. qui quæ in cælis & in terris sunt, reconciliavit, pacificans per sanguinem crucis per seipsum, Col. 1. v. 20.

Quemadmodum enim Mediator plerumque damnum pro præmio reportat: sic & noster Mediator multa nostri causa perpeffus est, quin & cruci affixus, inter maleficos numeratus est, Esa. 53. v. 1. Matt. 27. v. 38.

Agnoscamus igitur ardentissimum ejus in nos amorem, dicentes cum pio Monacho Hiltenio, Henaci innocenter incarcerato, cum sacram Cœnam perciperet: O Domine Jesu, tu venis ad me, & ego deberem venire ad te. Jam pleni fiducia dicere possumus: Justificari fide pacem habemus cum Deo, Rom. 6. v. 1.

Quando igitur, mi Christiane! esse cogaris veluti in medio luporum, Matth. 10. v. 16. juxta illud: *Mitten wir im Leben sind mit dem Tod umfangen / Mitten in dem Todt ansicht uns der Hölle Rachen. Mitten in der Hölle Angst unsre Sünd uns treiben;* consolari nos possumus, quod Christus nobiscum sit, cum Davide dicentes: Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me, Psal. 138. v. 7.

Caveamus modò, ne Judæorum vestigiis insistamus, qui Christum agnoscere nolebant, ut in medio eorum consisteret, aliàs exhibit de templo, Joh. 8. v. ult. & tandem cum virginibus fatuis alloqueretur nos: Non novivos, Matt. 25. v. 12.

III. *Ex legitima vocationis gloriâ.* Ubi enim in responso ejus, quod neque Christus, neque Elias, neque Propheta sit, acquiescere nolunt, sed interrogare pergunt: Quis es, ut responsum demus his, qui miserunt nos? respondet ille ex cap. 45. v. 3. Esaia: Ego vox clamantis in deserto: dirigite viam Domini.

Hic audim⁹, quomodo Baptista vocatione sua

sua

sua fulciatur, omnibus exemplum præbens, ne seiplos ingerant, sed vocationem suam expectent. Nemo sibi ipsi sumit honorem: sed qui vocatur à Deo, tanquam & Aaron, Hebr. 5. v. 4.

Ante porticum templi Salomonis statuta erant duæ columnæ, quæ vocabantur Jachin, & Booz, 1. Reg. 7. v. 21, hoc ipso præfiguratum est, quemlibet verbi Præconem inter duas quasi columnas in templum intrare debere, ex unâ parte se confirmans verbo divino, quod prædicat: ex altera parte, vocatione sua, si fortè res adversæ & tentationes exsurgant: secus animam suam justificare non poterit; & quis honorificabit exhonorentem animam suam? Sir. 10. v. 32. *Non fortunat Deus labores eorum, qui non sunt vocati, & quanquam salutaria quadam asserant, tamen nihil adificiant,* scribit B. Lutherus: Quomodo enim prædicabunt, nisi mittantur, Rom. 10. v. 15.

Legati Magnatum & Principum ex instructione eorundem, non quod sibi commodum videtur, loqui tenentur: Ita verbi Præcones pro Christo legationem funguntur, 1. Cor. 5. v. 20. ideo instructionem suam observantes, si quid loquantur, quasi sermones Dei loquantur, 1. Petr. 4. v. 11. non addentes quicquam, nec detrahentes, Deut. 4. v. 2. h. e. non aliud prædicent Evangelium, quàm quod Apostoli prædicarunt, Gal. 1. v. 13. sed fideliter custodiant Scripturæ depositum, 2. Tim. 1. v. 14.

Hoc si fecerint, potentissimum defensorum habent, qui enim illos tangit, pupillam oculi ejus tangit,

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, quarum

1. *Confessionem ede.* Hæc in re Baptista nobis exemplo suo laudabili prævit: Confessus est enim & non negavit, & confessus est, quia non sum ego Christus. Id ipsa necessitas efflagitat. Credidi propter quod locutus sum, Plal. 116. v. 10.

Quod si fidei confessionem rectè edere velimus, fiat necesse est exemplo Joannis,

1. *Intrepidè.* 1. Petr. 3. v. 13. 14. Sir. 4. v. 33.

2. *Bibliè.* Johannes mediante testimonio Scripturæ & quidem dicto Esaia confessionem suam edidit, cap. 40. v. 3.

Idem fecit Paulus coràm Rege Agrippa, Act. 26. v. 22. Hæc via tutissima est. Qui piam doctrinam rectè custodierint, seu observaverint, Sancti reputabuntur, Sap. 6. 11.

3. *Candidè,* sine omni æquivocatione. Johannes sub nomine Elia & Prophetæ latere potuisset, quia ipse Christus eum Prophetam appellat, Matth. 11. v. 9. 14. & Archangelus Gabriel ex Mal. 4. v. 5. eum ita descriplerat, quod in spiritu & virtute Helia præcessurus sit Messiam, Luc. 1. v. 17. sed quia Judæos sinistrè id intelligere animadvertibat, & pro Elia Thesbite eum habebant, quem reversurum & visibiler in terris versaturum opinabantur, rotundè confitetur iniquis: Non sum Elias, neque Propheta.

Ita & nos ingenuè profiteamur oportet, ut sermo noster, est est, non non sit, quod autem his abundantius est, à malo est, Matth. 5. v. 37. & pertinet ad nequitiam hominum & astutiam, ad circumventionem erroris, Eph. 4. v. 14.